

ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·

Ἔω παῖ ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶπτον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον. 255
ρίψω γάρ σε λαβῶν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδέ πατήρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἔρρησεις ὀλίγοισι μετ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι· 260

Λητοΐδη τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας
καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι κραταιῶ φωτὶ ἔοικα, 265
οὐδ' ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἐμοί γε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο 270
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσί μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθές γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθῶν.
εἰ δὲ θέλεις πατρός κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἶ τινες αἶ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

Ὅως ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσω
ὄφρῦσι ρίπτάζεσκεν ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἔω πέπτον ἠπεροπευτὰ δολοφραδὲς ἧ σε μάλ' οἶω
πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὔ ναιετάοντας
ἐννυχον οὐχ ἓνα μοῦνον ἐπ' οὔδει φῶτα καθίσσαι
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσης, ὀπότεαν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντῆς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀίεσιν.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,